

אשכולות פואטיקה

כתב העת

גיליון 5 ב' אפריל 2023 | ניסן התשפ"ג

אשכולות
פואטיקה

שירה עברית לעם

חג שמח,

אנו מביאים בפניכם את גיליון פסח של כתב העת של 'אשכולות פואטיקה' ובו יצירות מובחרות של משוררים ומשוררות בנושא שינויים. בגיליון זה מספר שירי ביכורים של משוררים שזה להם פרסום ראשון של יצירתם.

יצאת מצרים, אותה אנו מציינים בחג הפסח, מסמלת שינוי מוכן בתולדות עם ישראל ובגיבושו מאוסף של יחידים לעם. כמעט כל אחד מגיבורי הסיפור עבר לאורך פרקי ספר שמות שינויים מהותיים בחייו, בתפקידו הציבורי ובעמדותיו האישיות.

שינוי הוא מרכיב הקיים בחיינו מרגע צאתנו לאוויר העולם ועד רגע הסתלקותנו ממנו. חלק מהשינויים נובעים מבחירה וחלקם נכפים עלינו, אך לכולם עלינו להסתגל ולבחור את מסלול חיינו בעקבות השינוי ואת החותם שיתיר בנו השינוי.

בגיליון המובא בפניכם תוכלו להציץ לרגעים של שינוי בחיי משוררים ומשוררות, להתבונן דרך עיניהם בשינויים בהם הם חוזים מחוצה להם וללוות אותם בדרך.

לשמחתנו הרבה הקול קורא שהוצאנו נגע ברבים ורבות מכם וקיבלנו מאות יצירות של משוררים ומשוררות ולכולם רצינו לתת בית בגיליונות של אשכולות פואטיקה. לאור זאת, החלטנו להוציא השנה שני גיליונות, אשר יפורסמו בערב חג ראשון ובערב חג שני.

גיליון זה, כקודמיו, רואה אור באתר 'אשכולות פואטיקה' - בית לשירה עברית וליצירה'. עוד באשכולות פואטיקה, מפגשים חודשיים לשיח על מגוון נושאי כתיבה ולהקראת שירה, תערוכות, הרצאות, סדנאות ומופעי שירה לקהל הרחב בספריות, בתי תרבות, ברים מקומיים ועוד. ל"אשכולות פואטיקה" הוצאה לאור המציעה הדרכה, עריכה ופרסום של ספרי שירה.

תודה רבה לחברי מערכת 'אשכולות פואטיקה' - כתב העת: נופר בר, רם הרשטין, אושרה יצחקי, תמרה אור, אתי אדווה צדוק, נילי קלינגר ושי מדמון

קריאה נעימה,
שוקי גוטמן,

משורר, יזם תרבות ומו"ל, עורך ומייסד 'אשכולות פואטיקה'

[/https://eshkolot-poetica.co.il](https://eshkolot-poetica.co.il)

משתתפי כתב העת:

אסתר קאפח	ריבי זהר	צפנת בן דוד
אפרת לוצאטו	יעקב יענקלב	שני בכר אזולאי
איריס שני	יעל רן	שי פורת
אשר גל	יפה חכמון סויסה	צ'רנה שולמנוביץ'
בלפור חקק	יפעת גדות	אשר שאז
בת חן שניידר	ירון קנר	רביד יערה בנקין
גיא גריצמן	לימור רוזי ברנס	שירלי שמואל
גילת עירון-בהר	כרמית כהן	רויטל גולדשמיד
גל פלדמן	מארי	שישי מאיר
דינה אבן ספיר	אברהם רמי ישראלי	יהודית סולומון
דליס	אילנה בוגומולני	רויטל קלם
רבקה פישביין	איציק רייכר	יובל ששון
עמנואל	איריס שפירא ילון	רומי גנון
אושרה יצחקי	אלי פוקס	יורם יגאל
שי מדמון	אמירה לידר/אמי	רונה- רונית שור
רחל בכר	אנאבל אדאמסקי	יורם סלבסט
רמי הלוי	אסתי קושמרו -	רותי איציקוביץ'
שוקי גוטמן	אברהם	יעלי לבקוביץ'
	אפי הלפרין	ברזילי

שינויים בקצה חיינו / דליס

בוא נרחיק עד קצה
החיוכים המדמים פנים פעורות לפלא ברק
פתאומי
נמזג את פריחתנו המאחרת
בכמיהות שנותרו נאלמות באישוני לילות
גדולים,
עדן נאספים בכפות ידים
נצני אני, נצני אתה,
נצנים שמוציאים צללים בצבעי עצמנו,
הנה בוקעים ברקים והם בפלא גם שקט
נאנח,
ידינו העושות בפלא,
מצע שלכת כבר נערם ואנחנו הרי טובי
נפש,
קצה חיוכים, אמרנו חיינו.

מסוף להתחלה / צפנת בן דוד

משבת לשבת בתנועה רכה
הולך הזמן ונגזל מהגוף
הולך ורוחק מפוחי
כאבי מעידים על שלא נתן עוד
אני שוכחת
נדמה לי
הכל עומד בהרגל קיומו
האור באילנות
הזהר בעורי
אצמים עשב
אעשה לפרי

שינוי / שני בכר אזולאי

אם אין דרך לשנות את המצב
כנראה שהמצב אמור לשנות אותנו
אם המצב משנה אותנו
כנראה שהוא מזמין אותנו
לשנות את המצב
אם אנחנו, או המצב,
מבולבלים
באשר למערכת היחסים בינינו.
כנראה שכל אחד מהצדדים
מנסה לחשוב על היחס
של הצד השני.

הנה מטלות גופותיהם.

הנה מוטלות גופותיהם / שי פורת

הנה מטלות גופותיהם.

הסנדלר, שזמם רק להפריד סליות מאמומן,
בכדי להבחין
מהו הרבב שדבק בהן,
מסמר, או פרור של אבן. או לישר את
הגבנת, או
להתקין זעיר קבים,
או לזעק בחרישיות "ספידה" לאחות
הצמודה, והיא תושיט לו
במלקחים עדינות.
ואחר כך לתפר ולסגר ולהניח להתאוששות.
ולהניח את הידים, לניח ולהניח את העינים
של דבק המגע,
בזרם טפות וסבון.
אך לא. מחוץ לחדר הנתוח,
יש לשכר ולרפש, למכר ולסחר. לחיך
ולכעס.
כי אם לא – השירה עוברת.

הפוחב, שזמם רק לצרף אות לאות, בכדי
להבחין בקפידה
בין אמתה אחת לאחרת, מקף, או פאזזה
של נקדה,
או קוצו של יוד, או
להתקין את המשקל,
או לתפס בחרישיות את רגע ההשראה,
לאחות הצמודה,
והיא תושיט לו במלקחים עדינות.
ואחר כך לתפר לסגר ולהניח להתאוששות.
ולהניח את הידים לניח ולהניח את העינים
לניח ולהניח את הלב
הפצוע להתאושש.
אך לא. מחוץ לתקתוק האותיות,
יש לשכר ולרפש, למכר ולסחר.
לחיך ולכעס.
כי אם לא – השירה עוברת.
הנה מטלות גופותיהם.

כמה טוב \ צ'רנה שולמנוביץ'

כמה טוב לעמד מול מראה...
עירמה כביום הולדה, שקופה, מתבוננת...
כל הצלקות, השריטות, הסימנים והקמטים
הכל פרוש לפניך ואין לאן לברח
נשימה עמקה, לא פשוט המבט שעובר
אליך.
שם בארץ המראות הבבואה רואה הכל,
ממנה את לא יכולה להסתיר.
כל שריטה מזכירה לך חנה בחיים, כל
צלקת כאב שעברת,
כל קמור ארוחה שפנקת את עצמך,
כל קמט את הזמן שנגוז וחלף.
מה מונע ממך לישר מבטך, לעמד בכנות
אמתית
מול אותה בבואה שנמצאת במראה שבה,
מתבוננת בהרבה אהבה.
אולי הסביבה, אולי החיים, אולי את עצמך
או האיש שלצדך.
עמדי בזקיפות, את יצרת את מה שאת
רואה!

באהבה התבונני, קבלי לחיקך את כל
שעברת,
סלחי על טעויות שאי-אפשר לתקן, התאבלי
על כאב שחלף ולא יחזור...
תני לעצמך כוח, הסתפלי בכלך!
את נוצרת באהבה על פני האדמה וכל
היקום בתוכך,
הביטי בבבואה שבמראה, החזירי לה חבוק.
כמה טוב לעמד עירמה כביום הולדה מול
המראה,
ולהבין שאת משלמת כפי שאת ואין בך שום
דבר פסול.

מנפסה להשביע את האין
בתוכי

הבחירות הקרובות / אשר שאז

בבחירות הקרובות תהיה הכרעה האם
סוף סוף להחיל
רבונות על השטחים
הסוֹררים בתוכי שתרים
להם מנוחה או חסר
מאתר לאתר, ונותנים
לקלפי לטרף בי
את המחשבות
שאולי אצלים סוף סוף להשיל
מעלי את כל הקלפיות, ולהכריע
את הגוש החוסם
אותי בגרון
מלהרגיש וגם לבכות
להתאחד עם עצמי
ולהכריז על נצחון

אני אהיה הפתעת הבחירות

הבחירות הקרובות יהיו על כמה
אני צופה
באתרי חדשות וכמה אני
נותן לכל
הספינים והספינות
לסובב אותי
סחור סחור ולהפליג
במחשבות על פלגי
המפלגות הרחק הרחק
מהיעד להעביר אלי
מהגוש היריב
מנדט או שנים
לנהל את עצמי

הבחירות הקרובות יהיו על כמה
אצלים לצלח בתוכי את החסימה
בעטיה אני אחוז כל כך
בדברי הסקרים
שאני מלעיט את עצמי עוד ועוד
מתוך דאגה לעתיד המדינה
אני שקוע כל היום במסך

המפץ / רביד יערה בנקין

ארע המפץ הפנימי.
החתולה לבדה חשה
ונגשה ללא מורא.
בחשתי דמעות בפרותה
כמו במזלי
מביטה בבדלח עיניה
ורואה
אני נכונה

שלכת / שירלי שמואל

את מוצאת לך רוח אביבית,
מגלה אצלך עוד עלה חדש ירק,
מדשנת ומשקה,
לא מוצאת לך מנוחה-
תמיד את עסוקה.

גם כשבחוץ שלכת
את העלים את מנערת,
מנערת ומתאבבת.
מצמיחה ומאירה,
מאבאבת ומלבבבת
גם כשבתוכך שלכת.

כמו הסתיו
את עלעליך אט אט
את מעליך משירה.
מתנערת ומנערת
את כל מה שאצלך
כבר הצהיב ויבש,
דכה וקמל.
גם בסתיו
בין עלעלי רוח שרבית
ומתוך מחנק גדול בגרון,
כשאת מחפשת לך
מעט לחלוחית להרטיב
את השממה,
להחיות את אדמתך,
את פרי גנך.

שמש / רויטל גולדשמיד

שנתיים זה דבר אטי
גם השמש לא שוקעת בבת אחת
לוקח לה שלוש דקות שלמות
(את יודעת מה זה שלוש דקות בשביל
שמש?)
היא לא רגילה להמתין כל כך הרבה גם את
דחית ספויקים זה לא הצד החזק שלך
תתאפקי בפה סגור.

מכווצת / שישי מאיר

אָפֶּשֶׁר לומר שְׁעוֹדְנִי מְכוּצָת .
כְּלוֹמֵר גּוֹפִי .
בְּעוֹד הַנֶּפֶשׁ הַתְּרַכָּה
הַתְּגַמְשָׁה וַיֵּשׁ לָהּ אֶת הַיְכָלָת
לְשָׁנוֹת מַצַּב צְבִירָה ;
רָגַע לְהִיזוֹת עֲכוּרָה
וּמִיָּד אַחֲרֵי זֶה מִתְרוֹנְנָת,
הַגּוֹף עֲדִין זָהִיר ,
נִפְחָד .

תְּאִיו זִכְרִים .

מהרהורי זמננו (שירת הקורונה) / יהודית סולומון

נגיף אכזר
הופך כל מִכָּר לזר.

מרחף מעלינו ורודף,
כל חלקה טובה טורף.
כל יום נוגס בעוד פסה מחיי,
כל ערב חוסם עוד אחד משבילי.
עד אנה יגביל צעדי?
עד מתי יקנה לו שליטה בחיי?
איך אשכיל להגן מפניו
על חלקת האלהים הקטנה שיצרת לי לפניו—
טרם הגיח משאול תחתיות,
טרם צבע עולמנו בספקות?
האוכל להשיב חיוך ולב מתרונן?
האדע להצמיח שוב התחלות ולגונן
על נצן שיפרח,
על תינוק שישמח
ועל לבי שלא ידעה?

ימים ולילות צועדים.
קשה לאדם שבעתים
לעשות שנויים בחייו
אבל החיים הם דינמיים
ולצאת למסע הוא חייב.

צא למסע של חייה / רויטל קלם

שנים על שנים התרגלתי
לחיות את חיי בנחות
וככה תמיד האמנתי
אחיה עד היום בו אמות.
ובקר אחד משמים
שמעתי קול מצוה
עזב את ארם נהרים
לא פשוט יהיה אך שוה.

צא למסע של חייה
הפרד מכל מה שקר
ראה את אשר לפניך
ושכח עולמך המכר
לא פשוט זה היה בגילנו
להתחיל הכל מחדש
ובכל זאת קבלנו עלינו
לבצע שנוי כנדרש

אז לקחנו את מה שצברנו
והתחלנו מסע נדודים
אלפי קילומטרים עברנו

מהו סָבֵל / יובל ששון

אם לא בְּחִירָה מִתְמַשְׁכֶּת בְּמַחֲשָׁבָה נְשׂוּם
דָּבָר לֹא נִיתֵן לְשִׁנּוּי.

שׂוּם דָּבָר בְּאֵמֶת לֹא נִיתֵן לְשִׁנּוּי.
רַק הַבְּחִירָה שְׁלִי לְסָבֹל
יְכוּלָה לְהִפְסֹק.

להוציא את העוקץ / רומי גנון

הכל אצלי זה קאוונטרפוביה
גם כשהלב הוא מנוול גדול
גם אם תצטרך השמש להסתובב
גם אם אבלע עשרים מיליגרם חוסמי בטא
שרשמה הממחית היפה משפרינצק שלוש
גם אם תחשבי אותי לזו המכנה עצמה
משוררת שמוציאה אותך מדעתך, גם
אז. נבזות יושבי הספסל מפרת לעיפה.
באמונת ספורטאים אעלה על הפודיום
העור על גופי! ה'ה חלצת המזל
ואף על פי כן
ואף על פי כן
ואף על פי כן

צבע / יורם יגאל

צבעתי את העולם
בצבעי ההרגשה
אך לא ראיתי
את גווני התחושה
רק שינויי
הצבע הבולטים
הם שגראו
לעיני המתבוננים

ואתו השדים
המרקידים את הפחדים
שעל הלב מתגודדים
והם דוקרים חדים.
הפאב קר ומשתק

מה נשתנה הלילה? / רוּנה- רונית שור

הקול שבור ומשתתק
הלב חבול כמתאבק
הלילה חונק.
ולא די' לה.
ומה נשתנה זה הלילה?
הלילה,
מכל הלילות אפשר

אפשר
לשחרר את הדמעות
לתת להן לבכות.
להתיר את המסכות
לפגוש המכשפות והנסיכות
לפתח לחשך ת' עיניים
לחבק את הפחד בשתי ידיים
ולבטח באור שיעלה
ומה השתנה הלילה?
זה, הבקר יגלה.

כבר מזמן אחרי אמצע הלילה
ליל שמורים הלילה
העין לא נעצמת
המחשבה לא נרדמת
ומה השתנה זה הלילה?
הנקרע באבחת יללה
ולא די' לה.
בודד הוא הלילה
בוהן לב וראה
ומערער את תם הבריאה.
שקט על פני תהום
כלוא בנצרת המרעום
לבלום או לפעם?
אין כוכב הלילה
גם לא ירח חלילה
רק תחושה חלולה
של אמת בעולה
ונשמה נעולה.
ולא די' לה.
בחשך נגלה הלילה

כוס / יורם סלבסט

זו כוס של מים לך באהבה שאבתי, ממעין חיים
נותרו בי. הטעם זר, השרש קר, נוזל מאדמה גזלו
לי;
רק היא נותרה לי לפלטה, בדיו והברות בישמתי,
לגמי מעט, תבלין בה זר, ינעים שנתך הלילה;
ירטיט חלום וגוף וחם, מנוף זמנים עברנו. גמעי
עוד זעיר מן השקוף, כל שאפוף יזכר בה. עודי
זוכר ולא אשכח, כוס תה מזמן הצעת לי, היה לי
קר ומדכדך, בוער, עקר, על שפת תהום הלכתי.
בחשכה, כוס אהבה, טבלת בתה האיר מבט בי.
על סף חצות מוזג לך עוד, לומר במילותי כי, כל אשר
רשמו ידך, מו פיך, שדיך, סיעה לעד שמורה בי;
במימי כלם טמנתי, תרופה לדווי, הרחק מקאן
גירשתי.

יגעתי ממאבק בפחד המות.

ללכת לאיבוד / רוּתִי אִיצְקוֹבִיץ'

בֵּין שָׁדוֹת הַצֵּל לְשָׁדוֹת הָאוֹר,
מְרַחֶפֶת עָלַי בְּדִידוֹת .
פְּעָמִים מִתְאַרְךָ צֵלָה
פְּעָמִים מִתְקַצֵּר .
וּבְבוֹא הַצֵּל, אֶפֶל, מְאִים .
אֲנִי מְבוֹסֶסֶת בְּבִדְדוּתִי,
מִמְנָה אֲבַקֵּשׁ לְהַחֲלֵץ .
חֹשֶׁךְ, אוֹר, עֶצֶב וְשִׁמְחָה
שְׂנֵאָה, אֶהְבֶּה חַיִּים וּמוֹת...
מִתְעַתְעִים, מְהַתְּלִים בִּי,
וְאֲנִי זוֹקֶפֶת רֹאשִׁי
תָּרָה אַחַר זֶה שֶׁהִטִּיל אֶת הַצֵּל .
זוֹ אֲנִי...
רַק אֲנִי זוֹ
הַמְסַתֵּיֶרָה עֶצְמִי מִפְּנֵי הָאוֹר
מֵאִפְשָׁרֶת לְצֵל לְהִתְגַּלּוֹת, לְאִים .
זוֹ אֲנִי
אֲנִי זוֹ הִיא
שְׁחוֹסֶמֶת אֶת הָאוֹר,
מְבַלְבֶּלֶת נִמְלֶטֶת מִמְּנֹו,
כְּמִטְטֶלֶת מְבַהֶלֶת נֶעָה
מִצֵּל לְאוֹר לְצֵל .
עִפְתִּי מִמְלַחְמָה לְלֹא הַכְרָעָה,

אשה כמוני יודעת / יעלי לבקוביץ ברזילי

ואני כָּבֵר אִישָׁה מְשִׁיפֶת

מְנִיחָה לְכַבּוֹאֲתֵי הַנְּשִׁקָּפֶת
לְהַשְׁתַּלֵּל לָהֶם בְּאִישׁוֹנִים
שֵׁם רְסִיסֵי הַקּוֹנְפֵטִי זֹהָרִים
סוֹעָרִים, בּוֹעָרִים וְנוֹחֲתִים.

רַק לְהַתְּכַוֵּף וְלֶאֱסֹף אֶט-אֶט
הַמְדַרְכָּה לֹזְהֶטֶת וְלִי לֹא אֶכְפֶּת
מְגֻרֶדֶת בְּצַפְרָנִים אֶחָד-בְּאֶחָד
בְּעָרֵב אֶסְדֵּר בְּאֶלְבוֹם.

הַדְּפִים מִתְרַבֵּים בּוֹ מֵהַר כָּל כֶּךָ
אֶךְ כְּשֶׁתְּבוֹנֶת הַדְּרָכִים תִּשְׁכַּח
וְעֵינַי יִתְרוֹקְנוּ לְעִכּוֹר-מִפְּכַח
יְהִי לִי מִשָּׁהוּ לְעֵלְעֵל.

דְּעִי
עוֹד יִהְיֶה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר

שינויים מסתמנים באויר/ ריבי זהר

רוֹחַ קֶשֶׁה בְּרַחֲבוֹת
אֶת פּוֹסַעַת לְאֵט
נִזְהָרֶת מִגְבְּשׁוֹשִׁיזוֹת
בְּצַדֵּי הַדְּרָכִים

אֶת יוֹדַעַת
שְׁמֵשׁ שְׁקֵרְנִית בְּשָׁמַיִם
אֵינָה יְכוּלָה לְחַמֵּם
אֶת הַלֵּב הַפּוֹאֵב

אֶת שׁוֹאֵלֶת
עַד מֵתִי?
וְהָאֵם ?

רְאִי

שְׁנוּיִים מִסְתַּמְנִים בְּאֹוִיר
הַגֶּשֶׁם כְּבָר שׁוֹטֵף בְּנַחְלִים
וְאֶת שְׁהִיִּית יְבִשָּׁה וְקוֹמְלֶת
מוֹצִיָּאָה נְבֵט רֵאשׁוֹן
אֶל הָאוֹר

שליחות / יעקב יענקלב

אָדן חלון,
נופלים עצים,
בטעות ובכונה.
מן האדמה צומחים
מנופים, תהומות ובניה.

אנשי חזון
גרים על תוצרת הארץ
על קרשים ושמיכה.
אינסוף דחפורים
אך זרעיהם אינם נשאים.

הבתים עשויים אבן,
התקשרת סבוכה בחוטים.
רשת מחדר לחדר,
מנפנפת מניפות ענבים.
מאבנים שכורים, שכורים המאבנים.

...

כה זה בגלם..
האם נפרץ פרפרים?

בדיות של שינויים / יעל רן

מה השתנה אצלי?
חדש, חדשים.
זה בערך מה שהיה
גם דייט או שנים.
מה השתנה אצלך?
מעבר דירה, למוזים,
קעקוע על העור
בדיות של שינויים.
וכך עוברים ימים,
בפנים הכל נשאר
גם אם לא מראים
בדיוק אותו דבר.

החלפנו ספות.
השלחן שפץ.
יש יותר מקום-
החסרון מרגש.
הגשתי סמינריון,
גם עבודה.
רציתי לספר,
אך אתה לא תדע.
תרגלתי מדיטציה,
המשכתי את הסדרה.
צחקתי ובכיתי,
לבד מול המרקע.
הלכתי לטפול חדש,
קבלתי הארות.
עלינו לא האירו
שום תוכנות.
למדתי לבשל קציצות,
מרקים שתאהב.
אבל כל זה לא חשוב,
אפילו קצת עכשו.

קרנבל / יפה חכמון סויסה

באיזו נקודה הפכתי תלונותי
לא אָזְכּוֹר
אולי חפשתי נוחות
או סוג של התנערויות?
הלא
משעבדת היא
והגבילה צעדי
כשיצאתי
למלחמת העצמאות שלי
גליתי
את הכוחות הטמונים בתוכי
קרנבל אדיר נגלה לעיני

התרככות / יפעת גדות

כָּכֵל שְׁעוֹבְרוֹת הַשָּׁנִים
מִתְגַּלֶּה הַחֲרוֹת
הַלְבוּשׁ הַמְדַמָּה מִתְפָּרֵד,
מִתְפֹּרֶרֶת הַכְּסוּת.

כָּכֵל שְׁעוֹבְרוֹת הַשָּׁנִים

בּוֹשְׁרוֹת לְאֵטֵן הַבְּדִיּוֹת
שֶׁלְמַדְנוּ לְרַקֵּם בְּעֶרְמָה
וּנְחַלֵּשׁ הָאִסוּר.

גַּם תְּחוּשֵׁת
הַכְּלֵמָה שְׁדוּעֵכֶת
וְהַדְרָה פְּתֹאֹם מִתְרַכֶּכֶת
וְהַנְּפֵשׁ לּוֹמְדֵת לְפִסֵּעַ
בְּשִׁבְלִים בְּעֵתוֹת שֶׁל שְׁלֵכֶת.

פּרַח הַלֵב / ירון קנר

פּרַח הַלֵב יִסְגֵר בְּגָעָה
אֲחֵר כִּי יִפְתַּח לְאֵטוּ
אֶל מוֹל שְׁמֵשׁ נִחְמָה
בְּשִׁפְעַת עָלַי גְּבִיעַ מְרֵהִיבָה
שְׁעַל אֶחָד מֵהֶם שְׁרִיטָה

פחד גבהים / לימור רוזי ברנס

הוא מופיע כשאת מסתכלת
מלמעלה למטה
הוא מופיע גם כשאת מסתכלת
מלמטה למעלה, מכאן
אל האפק האפשרי עבורך
נסי להתרומם,
לצמח מתוכך
אל הגבהים
שהוא ישא אותך

קשתהיי שם
הפחד יעלם

נשירה / כרמית כהן

אם היא נושֶׁרֶת מִמֶּךָ
הִרְבֵּה נוֹשֵׁר אֶתָּה
דֹּרוֹת בְּעֵקְבוֹתֶיהָ
אָמוּנָה
זֵהוּת.
אם היא נושֶׁרֶת מִמֶּךָ
בְּלִי לְמָה וְאִיךָ
מִנְשִׁלֶּת
מִמְסֹרֶת אֲבִיךָ וְאִמֶּךָ
מִדְרָכְךָ
מִשְׁתַּנָּה
מִתְגַּלְגֶּלֶת
מֵאֲמֶצֶת דֶּרֶךְ אַחֲרֵת
היא נושֶׁרֶת מִמֶּךָ, הַעֲגֵלָה, יוֹשֶׁבֶת הָרֵאשׁ
היא נושֶׁרֶת מִמֶּךָ, מִתְחַלֶּפֶת בְּכִסּוֹת שׁוֹנָה,
זָרָה
אָבֵל אֶתָּה עוֹד אֶתָּה
וְאֵת עוֹד אֶתָּה
וְאוּלֵי... זֹאת סֵתֶם עוֹנֵת שְׁלֶכֶת
שֶׁתִּדַּע לְקוֹם וְלִלְכֵת

מבחינת החייתיות, ההשרדות והיכלת
המפלאה לחקות

אותן הבינות / מארי

זה גם טוב להרגיש בחוץ
וגם אולי טוב להרגיש את הבחוץ
את המשנה הדופק
שיש לו קצב
ושאני בחרת שלא
אבל הקיום תמיד נוכח
תמיד מתריע ומרתיע
ושנוא
כי הכניסה לזרם זורקת החוצה

אשאר ואביט מבחוץ
אז אני מגלה את השכבות של הבחוץ
שכל בחוץ הוא בפנים
ושכל השתקפות חיצונית מהדהדת את
הפנים
אם מסכימים,
ושיש גם עוד אנשים המביטים על הזרם
מבחוץ
יש מתבוננים
שאותם פוגשים מעבר לזרם הגדול
הזרם הגדול בו הולכים כל אלו עם המכנים
המשתפים
שמשקפים רצונות קולקטיביים נמרצים
שלא התקדמו הרבה מהקוף

אך כן נחנו בתכונות אנושיות כמו היכלת
להתבוננות ומחשבה ורצון לערך עצמי
והרצון
באהבה
כל אלו הם אותם אנשים מבזבזים

וכששוב יוצאים מהזרם הגדול
מסתכלים סביב לו
מוצאים עוד שנכנסים ויוצאים מתוך אותו
נתיב גדול
ואולי אז מרגישים ולא בדידות
והזרם הגדול אינו יותר הדבר המאיים

להם יכלת התזוזה
שאולי לי אין ולי כוח המשיכה
לשלב זרמי עם שלהם
אולי מתוך נוחות ופחד
אולי כי לעולם לא יצאתי מהזרם הגדול
ואז,
אז הזרם הגדול אינו יותר הדבר המאיים
הוא הופך לאויב בדמותי

ולא תתיכן נפרדות אמיתית
כיין שתעשה השלכה חדשה וכואבת
בהרבה מזו שנעשתה על הזרם הגדול

זו הסכנה לבושה ותעוב עצמי

שנויים בטבע / אברהם (רמי) ישראלי

כל העלים שנו צבעם
כל העצים התקררו
השלקת מעבר לפנה, אולם
הסיוט פה, לא ברחו.

מצבורי עלים על הקרקע
משמיעים פצפוצי שבירה
בכל פעם שמישהו מנפץ שתיקה
עליהם עולה בלי עצירה.

צבעים רבים מתערבבים
זה בזה לעין החמה
סנאים ביניהם רבים
מי יהיה ראשון על הערמה.

כל העלים שנו צבע
העצים מתבישים בקרחת
השלקת משתוללת בטבע
והנה מגיעה פה עוד אורחת...

תהליך / אילנה בוגומולני

הפל פואב עכשו, הפל פואב –
בשפולי הבטון, וברכס הכתף
בברך הדרוזה, בגב המתכופף,
במערות האף ובחדרי הלב –
שוקע וזורח, מבזיק ומתקלף.

הפל פואב כמו לקראת לדה:
אני נדחפת אל הלא נודע
ללא שליטה, בהסכמה מודעת,
נובטת מעלה מהעלטה
לקראת פגישה, אולי לקראת פרדה.

הפל שקט עכשו, הפל שקט.
בשור ההתפרצות, בבוא העת,
דמעות זרמו חפשי, בלי להאט,
עד שנגמר. הלב נותר רוטט:
הפל אמת עכשו. הפל אמת!

כּוֹפְרֵי הַצִּיּוֹנוֹת / אִיצִיק רִיכֵר

הַצִּיּוֹנוֹת פְּרָקָה עוֹלֵי הַיְהוּדוֹת
הָאוֹחֶזֶת בְּקֶרְנֵי דַת מְשִׁיחִיּוֹת

סְגֻלַּת עִם בְּקוֹמְמִיּוֹת
תְּפֹאֶרֶת דֶּרֶךְ עֲצָמָאוֹת

כּוֹפְרֵי חֲזוֹן הַלְאָמִיּוֹת
חוֹמְסִים בְּזֶדוֹן, יִשְׂרָאֵלִיּוֹת

שחר יום הולדת / איריס שפירא ילון

היום
שמש תזרח אלי אביבית,
מטה תעטפני חלום יקיצה טבעית.
גרבים מלכלכות תאספנה,
תתכבסנה מעצמן
בדייק מתזמן.

אהובי ילפפוני.
ילדי ירגשוני.
פעלה תעשה מעצמה,
לא צריך ממני מאומה.

כבת-מלך מתהדרת
בכסות אדרת,
שנותי בעורי:
כל קינה, כל רנה,
כל שיוף, כל חיוף,
כל מהמורה יקרה,
כל צמרמרת שמורה
במזכרת פני המשתנות
בתפארת כל קמטוטי.

מול מראה מגדילה
אני חוגגת אותי.

נְסִים וְאִמוּנָה / אֵלֵי פּוֹקֵס

אֶת אֵשׁ אֲנִי מִים
מִתְאִים אֶת עֲצָמֵי
לְכָל מִצֵּב
אֶת אֵשׁ אֲנִי מִים
נְסִים וְאִמוּנָה

הַעוֹר חֲשׂוּף
הַמֶּלֶה צְרוּבָה
אוֹהֵב לְגַעַת בְּכָאֵב
עֲמוּד עֵשֶׂן
מִתְרוֹמֵם אֵיתָן

וּכְשֶׁהֵינּוּ,
לֹא הָיָה פִּיתוּם לֹא רַעֲמֹס
עָבַד לְרַגְלֵיךָ
וְשׁוּם יְאוּר לֹא יְכוּל
לְהַצִּיל אוֹתִי מִמֶּךָ

הַסֵּנָה בְּעַר
בְּרוּר אֵיךְ זֶה נִגְמַר
גַּחַל אָדָם לוֹהֵט בְּפֶה
לְבַד עַל הַר
וּבְלִי אֲשׁוּר כְּנִיסָה

פעם רציתי / אמירה לידר/אמי

פעם רציתי אינטנסיביות
היום מדי פעם הפוגה
פעם רציתי להספיק עוד
היום לא רוצה כבר את כל העוגה
פעם רציתי יעילות
היום רגע לנשמה
פעם רציתי מהירות
היום מרוח נשימה
פעם רציתי הרבה ובבת אחת
ועכשו כל פעם קצת

חידה / אנאבל אדמסקי

אלו יכלתי לשנות
דבר אחד ויחיד בחיי,
אלו נתנה לי האפשרות,
כמו בחידות הילדים ההן, בעתון-
"שנו את מקומו של גרור אחד בלבד כדי
שהמשוואה תהיה נכונה",
להפוך בפעלה אחת את האין ליש,
לא ברור לי
מה תהיה בחירתתי,
יש לי יותר מחרטה אחת.

תקופה של שינויים / אסתי קושמרו-אברהם

תְּקוּפָה שֶׁל שִׁנוּיִים בְּקֶצֶב מְסֻחָר
אֶתָּה בְּקִשִּׁי מִסְתַּגֵּל לְאֵלוֹ הַיְשָׁנִים
וְכָבֵר נִתְקַל בְּשִׁנוּי אַחֵר...
עֲדֻכּוֹנִים טֶכְנֹלוֹגִיִּים הַשָּׁפֵם וְהַעֲרֵב
הַכֹּל דִּיגִיטָלִי וְדֶרֶךְ הַמַּחְשֵׁב.
מִתְעַרְעְרוֹת מַעֲרָכוֹת יְחָסִים שֶׁל שָׁנִים
תוֹךְ חֲפוּז אַחֵר אֶהְבּוֹת וּבְנֵי זוּג שׁוֹנִים.
אֲנָשִׁים כְּבֵר לֹא נִמְצְאִים בְּטֶלְפוֹן שֶׁהַשְּׂאִירוֹ
וְאַחֲרֵים אֶת הָאֶרֶץ עֲזְבוּ... אִו דִּירָה עָבְרוּ,
רַבִּים כְּבֵר עֲזְבוּ אֶת מְקוֹם הָעֵבֹדָה הַקּוֹדֵם
וְהִלַּחֵץ וְהִשְׁחִיקָה בְּכָל נוֹתְנִים אוֹתוֹתֶיהֶם...
אֵלֶּה שְׁעוֹד עוֹבְדִים בְּמִקוֹם שְׂאֵתָה זֹכֵר –
מְשֻׁעִים וּמְחֻפְּשִׁים לַעֲזֹב לְמִקוֹם טוֹב יוֹתֵר...
תְּקוּפָה שֶׁל שִׁנוּיִים בְּקֶצֶב מְסֻחָר
עוֹד טָרָם קִלְטָת אֶת הַיְשָׁנִים
וְכָבֵר נִתְקַל אֶתָּה בְּשִׁנוּי אַחֵר...

הזדקנות / אפי הלפרין

בגידותיו של הגוף אינן בהכרח דרמטיות-
לא
רק שבץ, התקף לב או פליות שהפסיקו
לתפקד. הן
גם קימה, שלוש פעמים בלילה, בגלל
השלפוחית המלאה,
חלשת שרירי הירכיים כשמנסים להתרומם
מהכסא,
הרעד המציק בידיים כשמזגים את הקפה
לכוס,
האותיות בעתון הבקר המתקטנות
ומטשטשות בהדרגה
ואפילו המכסה של הקוטג' שקשה לזכר היכן
לעזאזל הנחנו אותו.

רק לעתים רחוקות מוביל אותי הגוף
הבוגדני למרפאה,
לחדר מיון רעשני או למחלקת אשפוז
עמוסה
לעיפה. בדרך כלל אני נשאר אתו לבד
בבית- מתאים עצמי לפחות
הזוחל במצבו ולומד
לאטי להסתגל
אליו.

יצאתי פרפר / אסתר קאפח

גולש במדרון הלוי
נוחת על אבקן חום
אוכל סוף יונק צוף
שוקה פגלם בור.
זר הופך
לא שולט
מאד שונה.
נכנסתי זחל
יצאתי פרפר.

לְכַשְׁתְּפָנִי / אפרת לוצאטו

אל תאמרי לְכַשְׁתְּפָנִי תִשְׁנִי.
שְׁמָא לֹא תִפְנִי,
שְׁמָא לֹא תִפְתַּח לְךָ הַדְרָךְ,
שְׁמָא לֹא יִמְצָא בְּךָ הַכַּחַם לְפָנוֹת,
שְׁמָא לֹא תִדְעֵי אֶת הַכּוּזָן.

אמרי: אֲשֶׁנָּה וְאֶפְנָה,
כָּל עוֹד אֶזְוֵר כַּח בְּעַצְמוֹתֶיךָ,
כָּל עוֹד הַרוּחַ נוֹשֶׁבֶת וְהַרְגָלִים הוֹלְכוֹת,
כָּל עוֹד זֹאת גַּם לְבָרְךָ יִפְנֶה בְּסוֹף.

ואמרי בְּשִׁנִּית וְשָׁנִי בְּאִמְרֶךָ,
אֲנִי שׁוֹנָה וּפּוֹנָה,
וְכֻלּוֹם לֹא מְשֻׁנָּה.

תחלתה של אהבה / איריס שני

כעת גג רעפים דקים
המכסים על חפצים שמושיים
ערוכים בביתיותם
לכבוד אהובתך החדשה
אשר עברה להתגורר בך
זה לא מכבר.

בבשר האפרקסת הרך כהד
שהנשיבה בי תחלתה של אהבה
שם ספרת לי משעשע
בקול הקרמל החם שלך,
שכאשר נותן בך הזמן
סימנים של שנוי,
אתה מגלח
את מחלפות ראשך.
בהמשך למדתי את טעמן של אלה
כשם שלמדתי את טעמם
של המקומות האחרים,
מונטה אפל וערם וקלפות תפוז
וחבצלות מוארות ממרחקים.
בבשר האפרקסת הקשה כהד
שם אחרי הפרדה השקטה
שאלת לשלומי.
בקול חלול ולח אמרת,
"גלחתי את שער ראשי."
"את לא תזחי אותי, הזרת. ולא יספת.
לא זהיתי כי לא אפשרת לראות,
אבל ערות פניך עומדת בדמיזוני
מרהטת בסגפנות תקיפה –
צמד שרפרפי עץ,
בתוך מטה צרה מאנכת
וספה ארקה במאזן.
מחלפות ראשך הגזוזות

אם בא יצרך / אשר גל

ורזן מעליך
בשעת רצון
קשאתה עמה
והאור הפלה
מציף בזקב
את האדמה -
אל תסרב .
תן לו לבוא
להתגלגל עמך ברחובות
ובאדוות
אותן תחמד .
עד שיחשיך העולם
יהיה אדון עליך .

נוראות נפליתי / בלפור חקק

פליאה דעת ממני ביום אביבי,
יום לכתובת שירה.
אחור וקדם צרתי כל האנשים סביבי
בתוך הסערה.

אנה אלה מרוח שירת אחרים
הם לוחשים לי מלותיהם
בחלונות ברחובות ובהזיות
השראה לשירי הם באים להיות

אנה אברח מפני המשוררים
נושפים בערפי שירתם.
כל מלה בלשונם באה בלשוני
שירתי משתנה כתובה באחרית ים

אדאה עתה על כנפי הצפורים
לחפש בייתי ואת השירים
נוראות נפליתי מן המלים האחרות
ונפשי יודעת מאוד.

זרקי את התיק / בת חן שניידר

אל תחכי להרגיש מוכנה
אל תקוּי שיעבר הפחד

לזרק את התיק
מעבר לגדר
שלא תהיה לה בררה
אלא לטפס ולקפץ
לעבר האחר

את
החדשה
תהיה שם כדי לתפוס.

התבגרות / גיא גריצמן

הנשמה שלך כמו נשל נחש,
נפצעת מקוץ או משבר זכוכית
ומתקלפת מעצמה, שקופה ולא נראית.
ואני יודע שאתה אחר עקשיו
ורק דגם נקדות החן שעל גבך
מוכיחות לי שאף על פי כן
אתה עדין אתה.

מניפה / גילת עירון-בהר

טוֹסִית שְׁמוּרָה
פוֹרֶשֶׁת נוֹצוֹתֶיהָ
בְּתֵאוֹרֶת קָרָא וּבְרָא
מְחַזְרֶת אֶחָר קוֹרְאֶיהָ.

שְׁמֵלָה רוֹקֶדֶת בְּרוּחַ
מְנַקֶּדֶת בְּמִנִּיפֶת הַבַּד
רוּחַ מֵהֶצֶד, שֶׁעַר פְּרוּעַ
לְשָׁה חֹמֶר בְּיָד.

יְלֵדָה מְכוּצָּת לִנְקֻדָּה
יָד עַל בֶּטֶן פּוֹאֶבֶת אִימָה
אוֹכֶלֶת עֵצָם מֵעֲצָמָה
כִּי אֵין לָהּ מִלְבָּדָה.

פְּהֵרֶךְ רַב צְבָעִים
הַפּוֹרֵץ אֶל הָעוֹלָם כְּאוֹר
פְּהֵרִים בְּמֶרְחָבִים
בְּאַבְקָנוֹ מִפִּיץ מְזוֹר.

בין האותיות / גל פלדמן

לפְּעָמִים,
פְּקוּץ עַל גְּבֻעוֹל,
אוֹת
בְּלִתֵּי-מִכְרָת.
לְעֵתִים מְטֻשְׁטֶשֶׁת בְּקִצָּה הַשׁוֹרָה.
לְעֵתִים מוֹתַחַת לְשׁוֹנֵי לְאֲדָמָה.
לְעֵתִים קֶשֶׁר-עֵין
וּבֹלַעַת אוֹתָהּ הַדְּמָמָה.

עֶשֶׂר מִכּוֹת / דִּינָה אֲבֵן סִפִּיר

עֶשֶׂר מִכּוֹת סִפְרֹתַי וְאִירָא
עֶשֶׂר מִכּוֹת קִבְלֹתַי מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה
קֶשֶׁת וְכִידָן יִחְזִיקוּ אֶכְזְרִי
וְלֹא יִרְחֲמוּ, קוֹלָם כַּיָּם יִהְיֶה

וְעַל סוּסִים יִרְכָּבוּ
עֲרוּף כְּאִישׁ לְמִלְחָמָה
עָלִי בֵּת צִיּוֹן
קִרְיָה נְאֻמָּנָה

וְאֲנִי וְלֹא מִלֶּאֱךָ נִגְאֲלֹתִי
וְאֲנִי וְלֹא שְׂרָף נִשְׁמֹרֹתִי
וְאֲנִי וְלֹא שְׁלִיחַ יִצְאֹתִי
בְּזִרוּעַ נְטוּיָה

וְרַק אֶתָּה בְּלִבְד נּוֹתֶרֶת לִי
וְרַק לְךָ בְּלִבְד וְלַעֲצָמֵי אִמֹרֹתִי
עַד כָּאֵן סוּף הָאֲגֻדָּה

חוץ גופי / רבקה פישביין עמנואל

הֵי חוץ לגופך
הביטי בו, לגופו
חִיְכִי, חֲמֵלִי, מחלי לו
אִם בָּשֶׁל, אִם כָּשֶׁל
טָרֵם חֲדָל
גָּעִי בּוֹ, מִשְׁשִׁי
זְכָרִי יִנְקוּתוֹ, נִצְנִי
פְרָצִי מְשׁוּבְתוֹ
זְכָרִי עֲלוּמִיּוֹ, חִיּוּתוֹ
סְחַרְחַרְת הוֹלִלּוּתוֹ
זְכָרִי עֲדָנְתוֹ
שְׂאִי אוֹתוֹ כְּשֶׁאֵת עוֹלָל מְרָחֵם
טוֹבֵל חֲמֵלֵת שִׁיטַּעַל עַל פְּנֵי יָמִים
רוֹגֵעַ עַד נִיתֵץ בְּלֵהֵב חָרֵב מִתְהַפֵּךְ
אֲדוֹנּוֹתוֹ סָרֵק
שְׂאִי אוֹתוֹ כְּשֶׁאֵת צֶל חוֹמֵק מִשְׁמֶשׁ
חוֹצָה קִירוֹת עִיר נְעוֹרָה מְרַבְּצָה
עוֹקֵב עַד נִיפֵץ בְּחוֹד מְרֵאִית הַעֵין
עֲרֵבִיתוֹ תוֹם

שְׂאִי אוֹתוֹ
חֲזֵק שְׁחוּחַ גִּיּוֹךְ זְקוּרִי
רֵאשֶׁךְ עֶטְרֵת
שְׁלֵךְ הוּא.

בְּשִׁתִּיקָה / אוֹשֶׁרָה יִצְחָקִי

עֲצָרְתִּי, חֲשַׁבְתִּי,

שְׁאֵלְתִּי וְעִנִּיתִי.

דָּאָגְתִּי, לְחִשְׁתִּי,

לִי.

אֲמַרְתִּי, פְּצַעְתִּי,

פְּאָבְתִּי, הַבְּלַגְתִּי.

הֶאֱשַׁמְתִּי, פְּגַעְתִּי,

בִּי.

שִׁתְּקִתִּי בְּגִלְלִי.

צַעֲקִתִּי בְּלֵב,

וּבְכִיתִי,

עָלֵי.

קרוסלה / שי מדמון

זֶה לֹא מִכְבֵּר שֶׁהֶאֱדָמָה לְחָה
טפֹּת שֶׁל דָּם עֹקְבוֹת אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם
וְהַמּוֹת מֵעֵבֶר לְפָנָה לֹבֵשׁ אָדָם וְחֲלִיפַת יְגוֹן
דָּגַל חֵד נִקֵּב בְּעוֹר בְּרוֹז
חֲרוֹט מִגֵּן דָּוִד אִו קָרַס צֶלֶב
וּבָנִים שֶׁשָּׁנִיָּהֵם תִּכְהַנָּה יִשְׁאֲלוּ בְּעֶרְב פֶּסַח
הַקְּרוֹב מָה נִשְׁתַּנָּה
יֵשׁ לָמָּה לְצַפּוֹת , תִּכְפֹּף וְתִגְמַר הַעוֹנָה
אֵל תִּבְכִּי אַחֲוֹת קִטְנָה
סוּרֵי סוּרֵי נִשְׁמָה

שינוי / רחל בכר

פֶּל בְּקָר הַחַל לְמַעֲנֵי בְּשִׁיר

פֶּל עָרַב בְּמַחֲזוֹל רַד

לִילָה בְּחִלּוֹם נְחַתֶּם

עַרְפְּלֵי שַׁחַר

בְּחִיּוֹךְ נְעוּרוֹ.

אֵיךְ זֶה

שְׁצַחֲזֹקֵי דְהַר עַל

אוֹפֵן,

הַתְּגַלְגַּל בְּמוֹרֵד

וּפְגֵשׁ לְמַרְגְּלוֹת הַרְכֵס

אֶת עֲצְמֵי פְרוּמָה?

פינג פונג יחסים / רמי הלוי

מבטיח גם לא לבקר
את זה שמדבר
ולנסות להתחבר
למה שהוא אומר
לשקל משפט לשקל מלה
לפני שתאמר
כי מה שכבר יצא
יוצא ולא חוזר.
החיים הם פינג פונג ,

ולך, מבטיח להקשיב ,
להקשיב יותר.
לא לשחק ברגשות ,
להיות לך לחבר .
כל ערב נסכם תיום,
תראי יהיה נעים.
ונטיל בין השמשות ,
יפים הם החיים.

מבטיח לדבר פחות
ולהקשיב יותר ,
לא להפריע לחבר ,
לתת לו לדבר ,
מבטיח לספר פחות ,
לדעת לקצר
כי לפעמים השקט
עדיף על ההסבר.

החיים הם פינג פונג ,
פינג פונג חברים.
ואם נלמד למסר אותם
נדע חיים יפים.
החיים הם פינג פונג ,
פינג פונג חברים .
נשכיל, נלמד לשמר אותם ,
נצמד כך עוד שנים.

ולא שוחר שלום אמת.
אלא בן גיל מתנשא ונדען
בכח הזרוע אינו חסכן.

מרכיב משקפים שחרים מעצבים
חיוך מלגלג ורב רשמים
נצב מולי בהפסקות בית חנוך,
עד תם מנת הקנטרנות הזמנית,
חומד לי לצון,
מתגרה בי בלשון.

קייסינג'ר / שוקי גוטמן

לא תכננתי מפץ זגוגיות גדול
במסדרון בית הספר.

הייתי בן אחת-עשרה
בעת פגישה הרת גורל עם קייסינג'ר.
לא שר חוץ אמריקאי

אף ילד שופע נחמדות כמותי,
נעים הליכות על פי פרוטוקול,
ארך רוחו אינו בלתי מגבל
ומזגו מזג דרום אמריקאי מסכן.

משקפיו של שר החוץ הציורי
התעופפו באויר,

מפה קלה בפנים חזרות
גוף משתטח נאשזות
הלום מרפקים
וזגוזיות שבורות לרסיסים.
מפץ גדול נרשם בתולדותי.